

а Хенри, уплашенъ, повиква назадъ отъ М. Азия занятитѣ си тамъ войски съ турцитѣ и Теод. Ласкариса. Калоянъ обсаждалъ Одринъ прѣзъ цѣлия мѣсець Априлъ, чрѣзъ обсадни машини, съ каквито той довольно разполагалъ (*dont il avait assez*). Но команитѣ ненадѣйно го напушатъ, за да се върнатъ задъ Балкана, и Калоянъ билъ принуденъ да снесе обсадата. Одринъ се спасява отъ единъ „тъй можещъ мжжъ“ (*qui hom si poesteis ere*). Византийцитѣ, сжщо уплашени отъ напрѣдѣцитѣ на Калояна, съюзоватъ се съ латинитѣ. Хенри съ войскитѣ си отъ Ц-дѣ прѣзъ Силиврия отива въ Одринъ, посрѣщнатъ отъ гърцитѣ съ голѣма радость. Той прѣстоялъ единъ день и слѣдъ като потегля за българскитѣ владѣния, на 5-я день отъ Одринъ стига въ Eului, който градъ Калоянъ наново заселилъ. Eului билъ при политѣ на Балкана, а жителитѣ му като видѣли приближаването на латинитѣ избѣгватъ въ планинитѣ: *cheuaucha vers la terre johannis, cheuaucha per quatres iourz. Et al cinquiesme iour, si vint al pie de la montaigne de Blaquie à une cité qui nô Eului, que lohannis auoit nouvellement repoplee de gent. Et quant la gent de la terre virent l'ost venir, si guerpi- rent la cité, fuireni es montaignes.* Отъ тукъ е ясно, че българскитѣ владѣния прѣзъ това врѣме сж се простирали близко до Одринъ на сѣверъ. Хенри се спира при Eului на лагеръ и пуца рицаритѣ си — куриери за плячка въ околността. Тукъ: крави, волове и биволи били въ изобилие. Опустошенията на пратенитѣ да освобождаватъ Божия гробъ рицари траяли цѣли три дена. Обаче скоро българскитѣ гарнизони въ околнитѣ на Eului проходи турятъ край на това рицарство и пропѣждатъ латинитѣ въ Одринъ съ голѣми загуби: *L'Emperers Henri se lois deuant la ville, li courreor corrurent par mi la terre, gaaingnient bues, vaches, bufles à grant plente, et autres bestes... Ensi sejourna lost par trois iourz: chascun iour alloient gaaingnier li coureor corurent par mi la terre. Et la terre si ere de montaignes, et de fors destrois. Si perdoiêt cil de lost de lor courreor qui alloient folement...* Сражението е станало въ самитѣ проходи, които по думитѣ на Вилхардуена били много добрѣ укрѣпени и защищавани (отъ българитѣ: *de fors destroiz*). Въ тѣхъ